

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 4C/313/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313212328
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Plichtíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2017:5313212328.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Annou Plichtíkovou v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia s.r.o., Mýtňa 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtňa 48, P. O. BOX 205, 810 00 Bratislava, IČO: 37927795, proti žalovaným 1/ O. C., D.. XX.X.XXXX, C. XX, XXX XX Z., X/ O. C., D.. XX.X.XXXX, XXX XX Z. XXX, v konaní o zaplatenie 6 334,63 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaní 1/, 2/ s ú p o v i n n í zaplatiť žalobcovi sumu 138,91 € s 8,75 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 138,910 € od 10.3.2013 do zaplatenia s tým, že zaplatením dlhu jedným z dlžníkov zaniká v rozsahu platby povinnosť druhého dlžníka.

II. Žalobu žalobcu proti žalovaným 1/, 2/ z a m i e t a čo do zaplatenia sumy 3 408,030 € istiny s príslušenstvom.

III. Žalovaným 1/, 2/ náhradu trov konania proti žalobcovi n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Podľa § 220 ods. 4 CSP súd arabskými číslicami označuje jednotlivé odseky odôvodnenia rozsudku, ktoré zodpovedajú podstatným náležitostiam odôvodnenia rozsudku podľa § 220 ods. 2 CSP:

1. Čo tvorilo záväzný predmet sporu, čím sa súd cítil byť viazaný: Záväzný predmet sporu tvoril nárok žalobcu na zaplatenie sumy 6 334,63 € istiny s príslušenstvom. Súd bol zároveň viazaný právoplatným a vykonateľným výrokom I. rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 4C/313/2013-128 zo dňa 31.3.2016, ktorým súd zaviazal žalovaných 1/, 2/ k povinnosti spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 2 787,69 € s 8,75 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2 787,69 € od 10.3.2013 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že zaplatením dlhu jedným žalovaným, zaniká v rozsahu platby povinnosť druhého žalovaného. Výrok I. uvedeného rozsudku nadobudol právoplatnosť dňa 20.12.2016. $6\,334,63\text{ €} - 2\,787,69\text{ €} = 3\,546,94\text{ €}$. Zostávajúci predmet sporu bol teda 3 546,94 €. V rozpore s tým súd žalobu rozsudkom č. k. 4C/313/2013-128 zo dňa 31.3.2016 zamietol v nepreskúmateľnej výške 4 143,23 € istiny s príslušenstvom. Ďalším predmetom sporu teda bola suma 3 546,94 € istiny s príslušenstvom. V tomto rozsahu Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 8Co/25/2017-152 zo dňa 27.2.2017 rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vrátil vec na nové konanie a rozhodnutie. Súd sa ďalej cítil byť viazaný právnymi závermi odvolacieho súdu. Podľa § 391 ods. 2 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. Podľa § 391 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať. V zmysle týchto záverov odvolacieho súdu odvolací súd poukázal na nesprávnosť zamietnutej časti predmetu sporu, kedy

súd výrokom II. rozsudku zamietol žalobu čo do zaplatenia sumy 4 143,23 € istiny s príslušenstvom nepreskúmateľným spôsobom, kým skutočný rozdiel medzi priznanou sumou a predmetom sporu je suma 3 546,94 €. Pokiaľ ide o odvolaciu námietku žalobcu, že prvostupňový súd podľa § 4 ods. 2 písm. k/ zákona č. 258/2001 Z. z. (priemerná hodnota RPMN) sa nezaoberal prechodným ustanovením § 8aa citovaného zákona. V odôvodnení rozsudku chýbajú akékoľvek právne úvahy. Prvostupňový súd sa nevyjadril, či vôbec žalobca mohol uviesť údaj o priemernej hodnote RPMN za situácie, keď zmluva bola uzavretá už 29.2.2008. V nadväznosti na § 4 ods. 2 písm. i/ zákona č. 258/2001 Z. z. záver prvostupňového súdu o bezúročnosti a bezpoplatnosti úveru zo dňa 29.2.2008 založený na tom, že nie je zrejmá výška, počet, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, takisto neobsahuje dostatočné presvedčivé odôvodnenie rozsudku. Prvostupňový súd sa len obmedzil na konštatovanie uvedenej skutočnosti bez bližších právnych úvah, či v zmluve mala byť osobitne uvedená splátka istiny, osobitne splátka úroku, osobitne splátka poplatkov a či z uvedenej skutočnosti bolo možné vyvodiť podstatné porušenie povinností právneho predchodcu žalobcu pri uzatváraní zmluvy podstatným významom, resp. či samotná skutočnosť, že nebola osobitne uvedená splátka istiny, osobitne splátka úroku a osobitne splátka poplatku, neumožnila žalovaným ako spotrebiteľom posúdiť rozsah ich záväzku. Odvolací súd dal do pozornosti rozhodnutie Súdneho dvora C-42/2015 zo dňa 9.11.2016, ktoré síce posudzovalo vzťah smernice č. 2008/48/ES a zákona č. 129/2010 Z. z., no z uvedeného rozhodnutia možno vyvodiť, že iba porušenie povinnosti veriteľa podstatným významom môže byť sankcionované zánikom nároku veriteľa na úroky a poplatky. Taktiež odvolací súd poukázal na rozhodnutie súdneho dvora C-565/2012 z 27.3.2014, podľa ktorého tvrdosť sankcií pre veriteľa musí byť primeraná závažnosti jeho porušenia ako i na rozhodnutie C-348/2014 z 9.7.2015, podľa ktorého článok 4 smernice č. 87/102/EHS z 22.12.1986 (ide o smernicu, ktorá predchádzala smernici č. 2008/48/ES) vyžaduje, aby dlžník pri uzavretí zmluvy o úvere poznal všetky okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na rozsah jeho záväzku. Z toho podľa záverov odvolacieho súdu vyplýva, že ak nebude v zmluve o úvere uvedená náležitosť, ktorá nemôže mať vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah jeho záväzku, nebude spravidla v zásade sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti primeraná. Preto bolo povinnosťou súdu skúmať, v čom veriteľ urobil chybu a či chybu veriteľa možno sankcionovať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Zároveň prvostupňový súd mal správne ustáliť sumu, ktorú dlhujú žalovaní na úvere a ktorú doposiaľ zaplatili. Podľa tvrdenia žalobcu to bola suma 2 052,49 € a nie 2 191,69 €. Následne prvostupňový súd mal ustáliť sumu, ohľadne ktorej žaloba žalobcu nie je dôvodná.

2. Čo tvrdil žalobca v žalobe, aké prostriedky procesného útoku použil: V žalobe zo dňa 25.11.2013 právny nástupca Slovenskej sporiteľne, a.s., Bratislava - žalobca Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., Bratislava žiadal zaplatiť sumu uvedenú pod bodom 1 odôvodnenia tohto rozsudku. Slovenská sporiteľňa uzavrela so žalovanými úverovú zmluvu č. 0313238220 dňa 29.2.2008. Na základe tejto úverovej zmluvy bol poskytnutý úver vo výške 150 000 Sk (4 979,09 €). Žalovaní neplnili svoj záväzok pravidelne platiť mesačné splátky istiny, úrokov. Porušili podmienky úverovej zmluvy, článok 7.6, bod 7.6.1 písm. a/ všeobecných obchodných podmienok úverovej zmluvy. Právny predchodca žalobcu dňa 27.2.2013 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru v náhradne stanovenej lehote do 9.3.2013. Žalovaní dlh nezaplatili, čím sa dostali do omeškania s platením a žalobcovi patrí aj právo na úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/95 Z. z. Aktívnu legitímáciu žalobca získal na základe zmluvy o postúpení pohľadávok medzi svojim právnym predchodcom a žalobcom dňa 28.3.2013. Žalovaní boli o postúpení upovedomení. V žalobe žiadal žalobca istinu 6 334,63 € s 8,75 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 5 416,18 € od 10.3.2013 do zaplatenia, pričom skutkovo, matematicky nešpecifikoval v žalobe, ako dospel k dlhu 6 334,63 €. Dňa 18.8.2017 na čl. 167 uviedli, že celkové plnenie žalovaných na úver 4 979,09 € predstavuje sumu 2 052,49 €. V podaní zo dňa 27.10.2017 uviedli, že k tomuto dňu žalovaní nezaplatili ďalšiu platbu, a preto žalobca žiada rozhodnúť o sume 3 546,94 € istiny s príslušenstvom.

3. Ktoré dôkazy žalobca predložil od podania žaloby 25.11.2013 do rozhodnutia súdu 31.10.2017, aký skutkový stav z nich súd mal preukázaný a ktoré dôkazy vykonal, ktoré nie: Pokiaľ predmetom sporu bolo právo na zaplatenie sumy 6 334,63 € istiny s príslušenstvom, žalobca v žalobe neprodukoval rozhodujúce skutkové tvrdenia ani matematický výpočet, ako dospel k uvedenej sume. V nadväznosti na § 132 ods. 2 CSP opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Z toho dôvodu súd z pripojených dôkazov žalobcu nezostavoval namiesto žalobcu, právne zastúpeného, sám rozhodujúce skutkové tvrdenia k tomu, ako dospel žalobca po skutkovej a matematickej stránke k sume 6 334,63 € od pôvodne poskytnutého úveru vo výške 4 979,09 €. Zo žaloby bol zrejmý predmet sporu, základ nároku, preto súd nevyzýval žalobcu k odstráneniu vád žaloby. Táto otázka sa odzrkadlila

v neunesení dôkazného bremena žalobcu. Zo zmluvy o splátkovom úvere na čl. 4 spisu mal súd zistené, že bola uzavretá dňa 29.2.2008 na sumu 150 000 Sk, podľa špecifikácie odovzdanej pohľadávky na čl. 3 spisu poskytnutá suma v prepočte na € predstavovala 4 979,09 €. V zmluve je uvedená splátka istiny vo výške 2 250 Sk, splatnosť prvej splátky 23./2008, počet splátok 120, mesačne k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, konečná splatnosť 20.2.2018. V úverovej spotrebiteľskej zmluve nie je dohodnuté a uvedené v nadväznosti na § 4 ods. 2 písm. i/ zákona č. 258/2001 Z. z. osobitne splátka istiny, osobitne splátka úroku, osobitne splátka poplatkov. Na čl. 6 spisu je oznámenie zo dňa 27.2.2013 o vyhlásení mimoriadnej splatnosti v dôsledku porušenia zmluvných povinností a neplatenia úveru v pravidelných mesačných splátkach v stanovenej lehote. Stanovená lehota bola 10 dní a výška ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti 6 591,60 € bez bližšej skutkovej a matematickej špecifikácie. Doručenky o doručení tohto oznámenia žalovaným 1/, 2/ sú na čl. 8, 9 spisu. Na čl. 12 spisu je oznámenie o postúpení pohľadávky vo výške 6 700,88 € istiny s príslušenstvom bez bližšej skutkovej a matematickej špecifikácie. Na čl. 55 spisu doručil žalobca výpis obrátov na úverovej zmluve, rozpis platieb čl. 63, z ktorého vyplýva, že žalovaní zaplatili 2 052,49 € bez ohľadu na účel, na ktorý tieto platby boli započítané, vyčíslenie riadnych úrokov 882,57 €, poplatkov 50,34 €. Prehľad spôsobu zaúčtovania je na čl. 64 spisu. Na čl. 65 je sadzobník poplatkov, na čl. 70 všeobecné obchodné podmienky. Dňa 30.3.2016 čl. 104 spisu žalobca opäť poukázal na pripojený dôkaz - kompletný položkový výpis obrátov, ktorým preukazoval bez konkretizácie rozhodujúcich skutkových tvrdení priamo v žalobe výšku neuhradenej sumy 5 416,18 € istiny s príslušenstvom v rozpore s § 132 ods. 2 CSP. Súd z pripojeného dôkazu sám nezostavoval skutkový a matematický rozbor, ako sa dopracoval žalobca k tejto sume (čl. 106 - 110 spisu). Na čl. 111 spisu sú všeobecné obchodné podmienky, čl. 117 - sadzobník súdnych poplatkov, čl. 169 - povolenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov, čl. 170 zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 28.3.2013 s prílohou čl. 174 spisu, z ktorej vyplýva, že predmetom postúpenia bola aj sporná pohľadávka.

4. Čo tvrdili žalovaní, aké prostriedky procesnej obrany použili, aké dôkazy predložili, aký skutkový stav súd mal zistený z predložených dôkazov: Žalovaní prevzali žalobu, dôkazy a výzvu k vyjadreniu dňa 7.7.2017 žalovaná O. C.P., dňa 27.7.2017 O. C.. Písomne sa k žalobe nevyjadrili v stanovenej lehote súdom. Na pojednávaní dňa 31.10.2017 po oboznámení predbežného právneho názoru súdu, že splátka nebola špecifikovaná na istinu, úrok, úrok z omeškania, poplatky, preto súd považuje úver za bezúročný, bez poplatkov, od poskytnutého úveru 4 979,09 € odpočíta skutočné platby 2 052,49 €, pričom žalovaní sú povinní zaplatiť rozdiel 2 926,60 €, z ktorého už boli právoplatne zaviazaní výrokom I. rozsudku na čl. 128 spisu k zaplateniu sumy 2 787,69 € istiny s príslušenstvom. $2\,926,60 - 2\,787,69 = 138,910$ € istiny s príslušenstvom = suma, k zaplateniu ktorej súd v rámci predbežného právneho názoru zaviazal žalovaných 1/, 2/. Vo zvyšnej časti žalobu zamietne (v rozsahu 3 408,030 € istiny s príslušenstvom). Po vyslovení tohto predbežného právneho názoru žalovaní 1/, 2/ uviedli, že s predbežným právnym názorom súdu súhlasia a takto vyčíslenú dlžobu žalovaných 1/, 2/ vo výške 2 787,69 € priznanej rozsudkom čl. 128 a vo výške 138,910 € priznanej dňa 31.10.2017 súhlasia aj čo do základu, aj čo do výšky. Dôkazy nepredložili.

5. Skutkové a právne vyhodnotenie sporu: Podľa § 488 Občianskeho zákonného záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok. Podľa § 494 Občianskeho zákonníka z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať. Podľa § 186 ods. 2 CSP súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada. Vzhľadom k tomu, že zmluva bola uzavretá dňa 29.2.2008 (čl. 4, 5), súd aplikoval zákon č. 258/2001 Z. z., konkrétne § 4 ods. 2 písm. i/ tohto zákona, pretože výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov neboli osobitne rozšpecifikované v úverovej spotrebiteľskej zmluve. Nebola osobitne uvedená splátka istiny, osobitne splátka úroku, osobitne splátka poplatkov, preto prvostupňový súd dospel k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Neuvedením tejto špecifikácie došlo k podstatnému porušeniu povinností právneho predchodcu žalobcu pri uzatváraní zmluvy. Bol si vedomý účinnosti a platnosti zákona č. 258/2001 Z. z. a pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy bol spotrebiteľ slabšou stranou sporu, kedy mu predložil právny predchodca žalobcu formulárový typ zmluvy, ktorý nemohli žalovaní ako spotrebiteľia nijakým spôsobom ovplyvniť, teda žiadnym spôsobom nemohli ovplyvniť ani to, že vopred naformulovaná výška mesačnej splátky neobsahuje špecifikáciu, teda konkretizáciu výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v nadväznosti na § 4 ods. 2 písm. i/ zákona č. 258/2001 Z. z. Táto skutočnosť neumožnila žalovaným ako spotrebiteľom posúdiť rozsah ich záväzku. Dlžníci pri uzavretí zmluvy o úvere nepoznali všetky okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na rozsah ich záväzku v

dôsledku porušenia uvedeného zákonného ustanovenia. Vyplýva to z toho, že bez špecifikácie, z čoho pozostáva splátka čo do istiny, čo do úrokov, čo do iných poplatkov, kedy je tá-ktorá súčasť mesačnej splátky splatná, nemohli ani posúdiť, akým spôsobom sa tá-ktorá časť mesačnej splátky započítava a na aký účel sa započítava, či na istinu, či na úrok, či na iné poplatky. Z prehľadu spôsobu zaúčtovania platieb na čl. 64 spisu vyplýva, že ide o zložitý ekonomický proces pre žalovaných v čase uzavretia zmluvy, neznámy a z toho dôvodu si nemohli žalovaní pri uzatváraní zmluvy uvedomiť, aký je rozsah ich záväzku, ktorý uzatvárajú. Súd toto zákonné porušenie považoval vo vzťahu k žalovaným 1/, 2/ za porušenie povinností veriteľa podstatným spôsobom a z toho dôvodu toto porušenie sankcionoval zánikom nároku veriteľa na úroky a poplatky (rozhodnutie Súdneho dvora C-42/2015 zo dňa 9.11.2016). V nadväznosti na rozhodnutie Súdneho dvora C-565/2012 z 27.3.2014 súd mal za to, že právny predchodca žalobcu a žalobca sú ekonomické subjekty, ktoré majú celý štáb pracovníkov k prepočítavaniu a započítavaniu jednotlivých platieb. Spotrebiteľ takúto možnosť nemá a je slabšou stranou sporu a navyše - slabšiu stranu pri uzatváraní zmluvy z neho učinil samotný veriteľ tým, že v čase platného zákona zákon ignoroval a tým znemožnil žalovaným 1/, 2/ posúdiť, aká bude výška ich istiny, aká časť mesačnej splátky sa bude započítavať na úrok, aká časť na pokuty, poplatky, poistenie a podobne. Teda vedome v rozpore so zákonom zneprehľadnil povinnosti žalovaných. Povinnosti žalovaných 1/, 2/ sa tak z dôvodu neprehľadnosti stali povinnosťami, ktoré boli čo do výšky dlhu len jednostranne určované žalobcom bez možnosti preskúmania zo strany žalovaných. Preto sankcia bezúročnosti a bezpoplatnosti úveru je primeraná závažnosti porušenia právneho predchodcu žalobcu pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy. Žalovaní - dlžníci pri uzatváraní zmluvy nepoznali všetky okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na rozsah ich záväzku. Z uvedeného dôvodu súd uplatnil sankciu bezúročnosti a bezpoplatnosti úveru. Skutočne poskytnutý úver bol 4 979,09 €, skutočné platby predstavovali 2 052,49 €. Rozdiel medzi sumou 4 979,09 € a platbami vo výške 2 052,49 € je suma 2 926,60 €, teda dlh, ktorý žalovaní nezaplatili. Rozsudkom č. k. 4C/313/2013-128 zo dňa 31.3.2016, výrok I., ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.12.2016, z dlhu vo výške 2 926,60 € istiny s príslušenstvom boli zaviazaní zaplatiť dlh vo výške 2 787,69 € istiny s príslušenstvom. $2\,926,60\text{ €} - 2\,787,69\text{ €} = 138,910\text{ €}$. Rozdiel medzi skutočne poskytnutým úverom a skutočnými platbami tak predstavuje v čase rozhodovania súdu dňa 31.10.2017 sumu 138,910 € istiny s príslušenstvom, k zaplateniu ktorej súd zaviazal žalovaných 1/, 2/ spoločne a nerozdielne s tým, že zaplatením dlhu jedným žalovaným zaniká v rozsahu platby povinnosť druhého žalovaného. Celkový predmet sporu predstavoval sumu 6 334,63 €. Priznaná suma predstavovala 2 926,60 € ($2\,787,69\text{ €} + 138,910\text{ €}$). Rozdiel medzi sumou 6 334,63 € a sumou 2 926,60 € = suma 3 408,03 €, teda zamietnutá časť predmetu sporu čo do istiny s príslušenstvom. V tejto časti predmetu sporu žalobca neunesol dôkazné bremeno - povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť.

6. Trovy konania: Úspech žalobcu predstavoval sumu 2 926,60 € ($2\,787,69\text{ €} + 138,910\text{ €}$). Vo vzťahu k celkovému predmetu sporu 6 334,63 € predstavoval úspech 46 % a neúspech vo výške 3 408,03 € - 54 %. Celkový úspech žalovaných bol vo výške čistého úspechu $54 - 46 = 8\%$. Žalovaným 1/, 2/ vzniklo právo na náhradu trov konania v rozsahu čistého úspechu, teda v rozsahu 8 %. Nežiadali priznať náhradu trov konania. Z toho dôvodu o základe nároku na náhradu trov konania žalovaných 1/, 2/ súd rozhodol tak, že žalovaným 1/, 2/ náhradu trov konania nepriznal. Na výrok o náhrade trov konania súd aplikoval ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1, 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca v dvoch vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, uvedie sa, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (Podľa položky 21 sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona o súdnych poplatkoch, ak nebude odvolanie doručené v potrebnom počte, súd bez ďalšej výzvy vyhotoví kópie odvolania na náklady odvolateľa vo výške 0,50 €/1 strana.)

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.